

РЕШЕНИЕ

№ 406

гр. София, 10.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, V ПЪРВОИНСТАНЦИОНЕН
ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на шестнадесети юни през
две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ивайло П. Георгиев

при участието на секретаря Велислава Ем. Карамихова
като разгледа докладваното от Ивайло П. Георгиев Гражданско дело №
20231800100007 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по искова молба на С. А. А.
срещу И. С. А. и Г. Г. А.а за оспорване на произхода на непълнолетното дете
И. С. А. от ищеца.

Ищецът твърди, че на 06.04.1990г. сключил граждански брак с
ответницата Г. А.а, като съвместното им съпружеско съжителство
продължило по- малко от две години, след което се разделили. През 2005г. Г.
Г. А.а претендирала от него издръжка за малолетния ѝ син С. С. А., роден
дълго време след фактическата им раздяла. Във връзка с това, ищецът
успешно оспорил по съдебен ред бащинството на детето С. и предявил иск за
прекратяване на брака му с Г. А.а, уважен с Решение № 1300/2006г.
постановено по гр.д.№ 1351/2005г. на РС- Пазарджик. Заявява, че се е
разделил с Г. Г. А.а и не я е виждал от около тридесет години, като от 1996г.
живее с друга жена.

Независимо от това, на 15.12.2022г. ищецът получил искова молба, с
която ответникът И. С. А. с ЕГН *****, със съгласието на майка си Г. Г.
А.а, претендира издръжка от ищеца.

Ищецът поддържа, че от тази искова молба разбрал, че, седем месеца
след прекратяването на брака му с Г. А.а, тя е родила дете (ответника И. С.
А.), което на основание чл. 32, ал. 2 от СК (отм.) се счита за негов син.

Заявява, че не е биологичен баща на ответника И. С. А. и моли това
обстоятелство да бъде установено по съдебен ред.

Преписи от исковата молба и от доказателствата са връчени на
ответниците, но в едномесечния срок по чл. 131 от ГПК не са постъпили
отговори от тях.

В открито съдебно заседание ищецът не се явява и не изразява
становище по спора.

В открито съдебно заседание ответникът И. С. А. се явява лично, но не изразява становище по спора.

В открито съдебно заседание ответницата Г. Г. М. се явява лично и се представлява от адв. Мерджанов, който изразява становище за вероятна основателност на иска и моли съда да произнасяне в този смисъл и въз основа на събраните доказателства по делото. Ответницата М. заявява лично, че не е поддържала връзка през последните седемнадесет години с ищеца С. А., както и че той не е бащата на детето И., но то се родило преди да са минали 300 дни от развода. Твърди, че го издирвала многократно и се обаждала в социалните служби, но той се укривал в продължение на седемнадесет години. Ответницата настоява да се установи произхода и да се променят имената на детето, за да може да му се издаде лична карта. Посочва, че детето е от втората ѝ връзка със З.М.Ч..

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, намира за установена следната фактическа обстановка.

Съгласно удостоверение за раждане № 0103877/27.10.2006г., издадено въз основа на акт за раждане № 173/27.10.2006г. на И. С. А. с ЕГН ***** (л. 6 от делото), родители на последния са Г. Г. М. и С. А. А..

Видно от завереното копие от Решение № 1300/12.12.2005г. по гр.д. № 1351/2005г. на РС – Пазарджик, влязло в сила на 06.03.2006г., с него е прекратен чрез развод сключеният на 06.04.1990г. граждански брак между С. А. А. и Г. Г. А.а, като е постановено, след прекратяване на брака, Г. Г. А.а да носи предбрачното си фамилно име М..

По делото е приложено заверено копие от съдебно решение № 613/03.11.2005г. по гр.д. № 633/2004г. на Пазарджишкия окръжен съд, влязло в сила на 25.11.2005г., с което е признато за установено, че С. А. А. не е биологичен баща на детето С. С. А. с ЕГН *****, като в мотивите му е посочено, че майка на последното е Г. Г. А.а с ЕГН *****.

На л. 9 от делото се открива заверен препис от искова молба от 30.11.2022г., с която И. С. А. с ЕГН ***** е предявил пред П.ския районен съд иск за издръжка срещу С. А. А. с ЕГН *****.

По делото е постъпил социален доклад от АСП – дирекция „Социално подпомагане“ – гр. П., в който са описани и анализирани релевантните за отглеждането на детето обстоятелства, неговото семейно и социално обкръжение. Посочено е, че от раждането си детето живее заедно с майка си Г. М. и съжителстващия на семейни начала с нея З.Ч., като те полагат грижи за него. То не познава С. А. и няма изградена емоционална връзка с него, а познава като свой баща З.Ч.. Становище в същия смисъл е изразил и самият З.Ч..

Постъпило е и писмено становище от ответницата Г. М., с което заявява, че действително И. А. не е родно дете на С. А., но, с оглед раждането му около седем месеца след развода ѝ със С. А., било записано с бащиното и фамилното име на ищеца по делото. Твърди, че още към момента на подаване на исковата молба за развод, тя е живеела на семейни начала с друг мъж, който е и бащата на И. А.. Сочи, че поводът да внесе исковата молба за издръжка била невъзможността да установи контакт със С. А., за да може детето да смени имената си и да му се издаде лична карта. Моли съда да уважи иска на А..

Разпитана е свидетелката З.Б., съжителстваща на съпружески начала със С. А. от 7 април 1994 г. досега. Същата заявява, че има три деца от него, родени съответно през 1995 г., 2000 г. и 2003 г. Знае, че А. е имал предходен брак с Г.. Споменава за съдебно дело преди 10 г. по аналогичен повод. Свидетелката твърди, за последен път се видели с нея на това дело и от тогава не са се виждали. Споделя, че със С. винаги ходят заедно на работа и се връщат заедно. Не знае, С. да има друго дете, а за детето И. А. разбрали, когато получили „бележка“.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното.

Предявен е иск с правна квалификация чл. 62, ал. 1 от СК.

Искът е допустим, тъй като е предявен от процесуално легитимирано лице и в срока по чл. 62, ал. 1, изречение второ от СК, доколкото от показанията на св. Б. и от изявленията на отв. М. се установява, че ищецът не е контактувал с последната след водените помежду им дела, а е разбрал за съществуването на детето И. С. А. едва с получаването на препис от исковата молба за издръжка в края на 2022г.

В тежест на ищеца по този иск е да обори презумпцията за бащинство по чл. 61, ал. 1 от СК, доколкото, въз основа на нея и с оглед датата на сключване на гражданския брак между С. А. А. и Г. Г. А.а (06.04.1990г.), датата на неговото прекратяване (06.03.2006г.) и датата на раждане на ответника И. А. (25.10.2006г.), именно ищецът е вписан в акта за раждане на детето като негов баща.

Първото събрано доказателство по този въпрос са показанията на св. Б., от които се установява, че С. А. А. и Г. Г. А.а (понастоящем – М.) не са контактували след водените между тях дела, които, видно от приложените по делото съдебни актове, са приключили през 2005г. Поради това тези показания са в насока, че е невъзможно, ответникът И. С. А. да е бил заченат от ищеца С. А. А..

Съгласно социалния доклад и отразените в него изявления, детето живее от раждането си заедно с майка си Г. М. и съжителстващия на семейни начала с нея З.Ч., когото счита за свой баща, а становище в същия смисъл е изразил и самият З.Ч.. Това е допълнително, макар и косвено, доказателство, че С. А. А. не е биологичен баща на И. С. А..

От приложеното заверено копие от съдебно решение № 613/03.11.2005г. по гр.д. № 633/2004г. на Пазарджишкия окръжен съд, влязло в сила на 25.11.2005г., се установява, че предмет на това дело е бил аналогичен правен спор, но по повод детето С. С. А. с ЕГН *****, родено от същата майка. С решението е установено, че С. А. А. не е биологичен баща на това дете. Фактът, че последното е било родено по време на все още непрекратения брак между същите лица, сочени за негови родители, следва да се цени - по аргумент от по-силното основание - като доказателство в подкрепа на тезата, че роденият през 2006г. И. А. не произхожда от ищеца С. А..

В същия смисъл са и съвпадащите по смисъл изявления на ищеца и на ответницата М. в настоящото производство.

По делото е било допусната ДНК-експертиза, но заключение по нея не е било изготвено, тъй като ответниците са отказали да участват в изследването, независимо от двукратното им задължаване за това от съда.

Поради това и въз основа на разпоредбата на чл. 161 от ГПК, както и с оглед всички останали доказателства по делото, които са непротиворечиви и еднозначни, съдът намира, че законовата презумпция по чл. 61, ал. 1 от СК е опровергана, а С. А. А. не е биологичен баща на ответника И. С. А..

С оглед гореизложеното, предявеният иск с правна квалификация чл. 62, ал. 1 от СК се явява основателен и следва да бъде уважен, като се признае за установено, че С. А. А. не е биологичен баща на детето И. С. А., родено от майка Г. Г. М..

На основание чл. 73 - 75 от ЗГР, след влизане на настоящото решение в сила, препис от същото следва да се изпрати на Община П. - за вписване на така постановената промяна в акта за раждане на И. А..

С оглед изхода на делото и направено искане в този смисъл, ответниците следва да заплатят на ищеца направените от него разноски в производството, каквито се установяват в размер на 40 лв. – държавна такса и 1200 лв. – адвокатско възнаграждение. Не следва да се присъжда фигуриращата в списъка по чл. 80 от ГПК сума за възнаграждение не вещото лице по допуснатата ДНК- експертиза, тъй като заключение по нея не е било изготвяно, респ. приемано, по делото.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 62, ал. 1 от СК, че С. А. А. с ЕГН ***** не е биологичен баща на И. С. А. с ЕГН *****, роден на 25.10.2006г. от майка Г. Г. М. с ЕГН *****.

ОСЪЖДА И. С. А. с ЕГН ***** и Г. Г. М. с ЕГН ***** да заплатят на С. А. А. с ЕГН ***** сумата 1240 лв. – разноски по делото.

След влизане на решението в сила, заверен препис от него да се изпрати на Община П. за вписване на промяна в акта за раждане на И. С. А. с ЕГН ***** по реда на чл. 73 и сл. от ЗГР.

Решението може да се обжалва пред Софийския апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски окръжен съд: _____